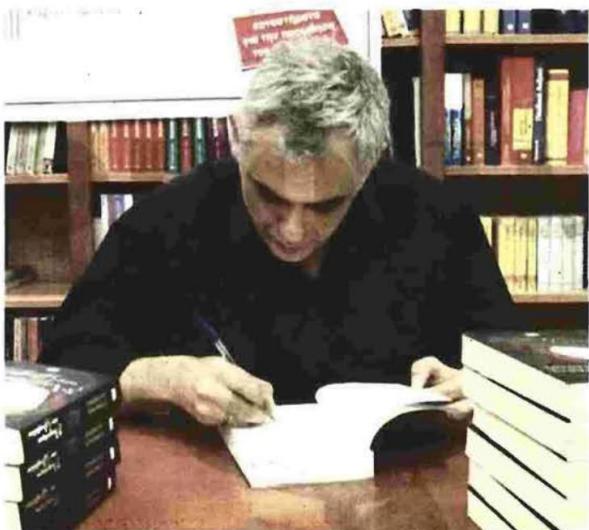

Ο Στέφανος Δάνδολος,
ένας από τους πιο σημαντικούς και βραβευμένους συγγραφείς της νέας γενιάς.

Ο ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΔΑΝΔΟΛΟΣ ΜΙΛΑ ΓΙΑ ΤΟ ΝΕΟ ΤΟΥ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ,
«Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΧΩΡΙΣ ΟΝΟΜΑ - ΤΟ ΚΡΥΦΟ ΠΑΘΟΣ ΤΗΣ ΠΗΝΕΛΟΠΗΣ ΔΕΛΤΑ»

«Όταν μιλάμε για πάθη, η λογική πάει περίπατο»

Συνέντευξη στον **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΦΩΤΕΙΝΟ**
fotinosparapolitika@gmail.com

«Η αληθινή ζωή ενός βιβλίου είναι όταν γράφεται... Η παραμυθένια του, όταν αγαπιέται» και αυτό είναι κάτιον μπορεί να πιστοποιηθεί με τον καλύτερο δυνατό τρόπο έναν άνθρωπος που έγραψε για μια τέτοια ιστορία. Μια ιστορία χωρίς ημέρα. Μια ιστορία που πραγματεύεται τον ανολοκλήρωτο και καταστροφικό έρωτα της Πηνελόπης Δέλτα με τον Ιωνα Δραγούμη.

Ο λόγος φυσικά για τον Στέφανο Δάνδολο, έναν από τους πιο σημαντικούς και βραβευμένους συγγραφείς της νέας γενιάς, τον οποίο συναντήσαμε σε ένα μικρό και ζευτό καφέ του κέντρου, προκειμένου να μιλήσουμε για αυτό το νέο του μυθιστόρημα. Ένα μυθιστόρημα που ουσιαστικά αποτελεί μια συγχλονιστική μυθοπλασία, που οποία συνδυάζει άριτα με την ιστορικότητα, ενώ ταυτόχρονα είναι μια δυνατή, ολόζωντανη αναπαράσταση εποχής και ανθρώπων, που οποία φωτίζει κάθε πτυχή αυτής της σκοτεινής περιόδου, που λαμβάνει χώρα τον Ιούνιο του 1908 στο σανατόριο της Βίεννης.

Εκεί, στα λιθόστρωτα σοκάκια της Αυστρίας, ταξιδέψουμε και εμείς όσο μάσταν μαζί του και μιλήσαμε για όλα αυτά που μας στοιχειώνουν, για όλα αυτά που μας σημα-

δεύουν, αποτίοντας ταυτόχρονα φόρο τιμής σε όλους αυτούς που αγάπασαν πολύ και δικαιώθηκαν είτε στην ζωή είτε στον θάνατο, όπως η Πηνελόπη Δέλτα, η κεντρική πρωτίδη του νέου του βιβλίου. «Θέλουμε να γράψω για την Πηνελόπη Δέλτα γιατί η ζωή και ο χαρακτήρας της πάντα με γονίτευαν», μας είπε, ενώ σε ερώτηση μας για το αν τον εμπόδιος κάποια στιγμή το γεγονός πώς εκείνη προέρχεται

από μια οικογένεια με κύρος, η οποία διαδραμάτισε σημαντικό ρόλο στην πολιτική ζωή του τόπου, εκείνος ήταν κατηγορηματικός: «Οχι, κάθε άλλο. Το βιβλίο αυτό μπορεί να πραγματεύεται τις πιο αδύναμες και σκοτεινές στιγμές της, όμως για να γίνει αυτό, μελέτη σα κάθε πηγή και ποτεών πως αποτύπωσα αυτή την ιστορία με πλέριο σεβασμό».

Η συζήτηση με τον λόγο και ευπροσήγορο Στέφανο Δάνδολο εύκολα μπορεί να ξεφύγει και να μετατραπεί σε μια αναζήτηση αισθητικών συμβόλων με ιστορική σημασία ή ακόμα και σε ένα μάθημα δημιουργικής γραφής, όμως γρήγορα επανερχόμαστε στο θέμα μας. Μαθαίνουμε ακόμα περισσότερες λεπτομέρειες για το κρυφό πάθος της Πηνελόπης Δέλτα, αλλά και τη γνώμη του ίδιου του συγγραφέα για εκείνη, που, όπως πιστεύει, «υπήρχε μια γυναικεία θύμα της εποχής και των αποφάσεων που έλαβαν άλλοι για λογαριασμό της». Ο Σ. Δάνδολος συνέπιε επισημαίνοντας πως «γνώμη μου είναι πως η Πηνελόπη Δέλτα ήταν ένα πλάσμα βαθύτατης ευαίσθητης, που πάλευε διαρκώς με τους δικούς της δαίμονες και με τους δαίμονες που άλλοι της είχαν φορτώσει», ενώ για το αν πιστεύει πως αξίζει τον κόπο να ρισκάρεις για έναν τόσο μεγάλο έρωτα που περιγράφει στο νέο του βιβλίο μάς θύμησε πως «όταν μιλάμε για πάθη, η λογική πάει περίπατο. Για άλλους αξίζει, για άλλους όχι».

**Θέλουσα να γράψω για
την Πηνελόπη Δέλτα
γιατί η ζωή και ο
χαρακτήρας της πάντα
με γονίτευαν**